یادداشت

توسعه نیروگاه خورشیدی بدون باتری آبی ابتر است

حسین میرافضلی، کارشناس انرژی: میزان تولید برق جهان در هر ساعت حدود سه هزار و ۵۰۰ گیگاوات است که حدود ۶۰ درصد آن توسط نیروگاه‌های فسیلی (زغال‌سنگ، گاز و سوخت مایع) تولید می‌شود. ظرفیت نصب‌شده نیروگاه‌های فسیلی ایران به حدود ۸۵ هزار مگاوات رسیده است. با لحاظ میانگین ۴۰ درصد راندمان این نیروگاه‌ها، میزان گاز مورد نیاز آنها در هر شبانه‌روز ۵۰۰ میلیون مترمکعب است که زمستان‌ها امکان تأمین حدود نیمی از آن وجود ندارد و در آینده نیز در بهترین شرایط بتوان روزانه ۴۰۰ میلیون مترمکعب گاز به نیروگاه‌ها اختصاص داد و مابقی گاز تولیدی کشور در صنایع سبک، سنگین، پتروشیمی‌ها، صادرات تعهدی و... استفاده خواهد شد. بنابراین امکان افزایش ظرفیت تولید نیروگاه‌های با سوخت گاز در ایران وجود ندارد. از طرف دیگر، نیاز کشور به برق با سرعت در حال افزایش است و تا سال ۲۰۳۵ نیاز ایران به برق از ۸۰ تا ۹۰ هزار مگاوات فعلی به حدود ۱۳۰ هزار مگاوات ساعت خواهد رسید. بنابراین تا ۱۰ سال آینده می‌بایست ۴۰ تا ۵۰ هزار مگاوات ظرفیت‌سازی جدید انجام شود. تولید برق هسته‌ای بسیار گران و زمان‌بر است. زمان اجرای طرح یک نیروگاه هزارمگاواتی ۱۵ سال و هزینه آن حدود هفت میلیارد دلار بوده و به اورانیوم وارداتی وابسته است. توسعه نیروگاه‌های آبی نیز در ایران توجیه‌پذیر نیست؛ چراکه نیروگاه‌های آبی موجود نیز به دلیل کمبود آب، با کمتر از یک‌سوم ظرفیت تولید می‌کنند. قیمت تمام‌شده برق هسته‌ای با لحاظ زمان ساخت، حجم سرمایه‌گذاری، هزینه‌های مالی، هزینه واردات اورانیوم و هزینه بالای نیروی انسانی، در ۱۰ سال اول راه‌اندازی حدود ۱۵ سنت بر کیلووات است. قیمت تمام‌شده هر کیلووات برق نیروگاه‌های حرارتی در صورت لحاظ‌کردن قیمت گاز صادراتی برای نیروگاه‌ها، بین شش تا هشت سنت است. قیمت تمام‌شده هر کیلووات برق خورشیدی به دو سنت رسیده و زمان نصب نیروگاه‌های خورشیدی نیز به حدود شش ماه رسیده است. بنابراین، منطقی‌ترین گزینه پیش‌رو، توسعه نیروگاه‌ها با انرژی لایزال خورشیدی است. حال چنانچه بنا باشد ۵۰ هزار مگاوات برق پایدار توسط نیروگاه‌های خورشیدی تولید شود، باید دو برابر آن یعنی صد هزار مگاوات نیروگاه خورشیدی احداث شود که ۵۰ هزار مگاوات آن برای تأمین برق مورد نیاز شبکه در طول روز و ۵۰ هزار مگاوات نیز برای پمپ آب از حوضچه پایین به حوضچه بالای نیروگاه‌های تلمبه‌ای ذخیره‌ای (باتری آبی) مورد استفاده قرار گیرد. در هر صورت، به دلایل زیر چاره‌ای جز تمرکز سرمایه‌گذاری بر توسعه نیروگاه‌های خورشیدی و باتری‌های آبی وجود ندارد:

- امکان تأمین گاز برای ۴۰ تا ۵۰ هزار مگاوات برق مورد نیاز تا سال ۱۴۲۰ وجود ندارد.
- نیروگاه‌های گازی برای محیط زیست خیلی مضر هستند؛ هم حجم عظیمی از اکسیژن هوا را نابود می‌کنند و هم حجم زیادی اسید کربنیک در هوا منتشر می‌کنند و در آینده مقررات سخت‌گیرانه محیط زیست جهانی دامن‌گیر این‌گونه نیروگاه‌ها خواهد شد.
- حجم سرمایه‌گذاری برای نیروگاه‌های هسته‌ای بسیار زیاد و زمان ساخت طولانی است و تأمین سوخت آن گران و با ریسک تأمین مواجه است و در زمان زلزله و جنگ به تهدید بزرگی تبدیل می‌شود.
- شرایط آبی ایران امکان تمرکز بر نیروگاه‌های آبی را ندارد.
- ظرفیت احداث نیروگاه‌های بادی در ایران زیاد نیست؛ نقاط بادخیز ایران کم است.
- نیروگاه‌های خورشیدی در کنار باتری‌های آبی، برق پایدار و با قیمت مناسب تولید می‌کنند. حجم سرمایه‌گذاری کمتر و مدت نصب و بهره‌برداری کوتاه است و در مقیاس‌های کوچک و متوسط توسط سرمایه‌های کوچک مردمی قابل اجرا هستند. ایران از ظرفیت بالایی برای توسعه این‌گونه نیروگاه‌ها برخوردار است. البته باتری‌های آبی لازمه توسط نیروگاه‌های خورشیدی جهت عرضه برق پایدار است. بدون باتری‌های آبی، نیروگاه‌های خورشیدی نمی‌توانند نیازهای کشور در ساعات مختلف شبانه‌روز را تأمین کنند. حتی میزان تولید برق خورشیدی در ساعات مختلف روزهای آفتابی و فصول مختلف، متفاوت است. برای حل این نقصان و کمبود، تنها راه‌حل ممکن ذخیره‌سازی بخشی از برق خورشیدی در طول روز و تزریق آن به شبکه سراسری متناسب با نیاز شبکه در روزهای کاری و تعطیلات و ساعات مختلف متناسب با نیاز مشتریان داخلی و خارجی است. نیروگاه‌های تلمبه‌ای ذخیره‌ای (باتری آبی) به دلایل زیر نسبت به باتری‌های بزرگ شارژی ذخیره برق برتری دارند. حال به مقایسه این دو شیوه ذخیره‌سازی برق جهت عرضه برق پایدار می‌پردازیم:

۱. نیروگاه‌های تلمبه‌ای ذخیره‌ای (باتری‌های آبی)

- حجم سرمایه‌گذاری تلمبه‌ای ذخیره‌ای هزارمگاواتی با توان عرضه پنج ساعت در روز: حدود ۵۰۰ میلیون دلار
- عمر مفید ۸۰ سال
- با گذشت زمان کاهش توان تولید و عرضه وجود ندارد.
- بیش از ۷۰ درصد سرمایه‌گذاری توسط پیمانکاران و تولیدکنندگان داخلی است.
- در مجموع برای نیروگاه بزرگ چند هکتار زمین مناسب نیاز است.
- ایران از نظر شرایط جغرافیایی و ارتفاع کوه‌های البرز و زاگرس، ظرفیت احداث ده‌ها هزار مگاوات باتری آبی کوچک، متوسط و بزرگ را دارد.
- امکان استفاده تفریحی، گردشگری و اقامتی از استخر بالا وجود دارد که نمونه‌های موفق آن در جهان وجود دارد.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

«شرق» در گفت‌وگو با وحید محمودی، اقتصاددان، به بررسی پیامدهای بلندمدت تورم مزمن و انتقال فقر به نسل‌های آینده پرداخت

میراث تورم برای نسل‌ها

نیلا سعدی: تورم مزمن در اقتصاد ایران دیگر تنها مسئله افزایش قیمت‌ها و کاهش قدرت خرید خانوارها نیست؛ استمرار این پدیده طی دهه‌های گذشته، پیامدهایی به‌مراتب عمیق‌تر بر ساختار اقتصادی و اجتماعی کشور بر جای گذاشته است. کاهش دسترسی خانواده‌ها به تغذیه مناسب، محدودشدن فرصت‌های آموزشی کودکان و تضعیف سرمایه انسانی، از جمله آسیب‌هایی است که می‌تواند آثار آن تا نسل‌های آینده ادامه پیدا کند. در شرایطی که اقتصاد ایران هم‌زمان با تورم بالا و رکود مواجه است، نگرانی‌ها درباره تبدیل فقر موقت به محرومیت پایدار و بین‌نسلی افزایش یافته است. اما این چرخه چگونه شکل می‌گیرد و آیا مهار تورم می‌تواند آسیب‌های واردشده به آموزش، سلامت و آینده اقتصادی کودکان را جبران کند؟ وحید محمودی، اقتصاددان و استاد دانشگاه تهران، در گفت‌وگو با «شرق» ضمن بررسی پیامدهای بلندمدت تورم، بر ضرورت اصلاح سیاست‌های اقتصادی، بازنگری در اولویت‌های بودجه‌ای دولت و توانمندسازی خانوارهای کم‌درآمد برای جلوگیری از انتقال فقر به نسل‌های آینده تأکید می‌کند.

●●●

تورم مزمن؛ محصول حکمرانی اقتصادی ناکارآمد

آقای محمودی، پژوهش‌ها و تجربیات اقتصادی درباره پیامدهای بلندمدت تورم مزمن بر جامعه و آینده نسل‌های بعد چه می‌گویند؟

نرخ تورم یکی از مهم‌ترین متغیرهای اقتصاد کلان است که آثار گسترده‌ای بر ساختار اقتصادی و اجتماعی کشور بر جای می‌گذارد. به تعبیر کینز، اگر بخواهید شیرازه اقتصادی و اجتماعی یک جامعه را از هم بپاشید، کافی است تورمی طولانی‌مدت بر آن تحمیل کنید. تورم مزمن نه‌تنها تعادل اقتصاد کلان را بر هم می‌زند، بلکه بنیان اقتصادی خانوارها و بنگاه‌ها را نیز به‌شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد. مسئله زمانی جدی‌تر می‌شود که تورم از یک پدیده مقطعی به وضعیتی دائمی تبدیل شود. متأسفانه اقتصاد ایران دست‌کم چهار دهه است که با تورم بالا مواجه بوده و استمرار این وضعیت، آثار آن را عمیق‌تر و گسترده‌تر کرده است. امروز خانوارهای ایرانی بیش از گذشته شکنندگی ناشی از تورم را احساس می‌کنند؛ زیرا افزایش مستمر قیمت‌ها، امکان برنامه‌ریزی اقتصادی و مدیریت منابع درآمدی را از آنها گرفته است. لسه تو، اقتصاددان معروف پرویی می‌گوید اگر دولت تنها یک وظیفه داشته باشد، آن وظیفه کاهش هزینه‌های مبادله است. اما بنده معتقدم اگر قرار باشد دولت تنها یک مسئولیت اقتصادی را به بهترین شکل انجام دهد، آن مسئولیت کنترل تورم است. دلیل این تأکید آن است که تورم نتیجه سیاست‌های اقتصادی دولت‌ها یا به تعبیر فریدمن خطای دولت‌هاست و ریشه‌های آن به کسری بودجه، سیاست‌های پولی نامناسب و خلق نقدینگی بی‌رویه در شبکه بانکی بازمی‌گردد.

تورم پدیده‌ای نیست که راه درمان آن ناشناخته باشد. تجربه کشورهای مختلف نشان داده که می‌توان با اصلاح سیاست‌های اقتصادی و ایجاد انضباط مالی و پولی، آن را کنترل کرد؛ بنابراین استمرار تورم در ایران بیش از آنکه ناشی از نبود راهکار باشد، به مشکلات حکمرانی اقتصادی بازمی‌گردد. به همین دلیل معتقدم کنترل تورم باید در صدر اولویت‌های سیاست‌گذاری کشور قرار گیرد.

از کاهش قدرت خرید تا تله فقر

تورم مزمن چگونه فقر موقت را به فقر پایدار و بین‌نسلی تبدیل می‌کند؟

برای درک این موضوع باید ابتدا به مفهوم قدرت خرید خانوار توجه کنیم. قدرت خرید در واقع حاصل نسبت درآمد خانوار به سطح عمومی قیمت‌هاست. اگر این رابطه را به شکل یک کسر در نظر بگیریم، درآمد در صورت کسر و سطح قیمت‌ها در مخرج آن قرار می‌گیرد. وقتی قیمت‌ها به‌صورت مستمر افزایش پیدا می‌کنند، اما درآمد خانوار متناسب با آن رشد نمی‌کند، طبیعی است که قدرت خرید کاهش می‌یابد.

هرچه سرعت افزایش قیمت‌ها بیشتر باشد، کاهش قدرت خرید نیز شدیدتر خواهد بود. حال اگر این وضعیت استمرار پیدا کند، کاهش قدرت خرید نیز به پدیده‌ای مزمن تبدیل می‌شود. اما مسئله اقتصاد ایران تنها افزایش مخرج این کسر، یعنی سطح عمومی قیمت‌ها نیست؛ بلکه صورت کسر، یعنی درآمد خانوارها نیز به دلایل مختلف اقتصادی در معرض تهدید قرار دارد.

ما با شرایطی مواجه هستیم که تورم با رکود اقتصادی همراه شده است؛ وضعیتی که در اقتصاد از آن با عنوان رکود تورمی یا «استگفلیشن» یاد می‌شود. در چنین شرایطی، از یک سو هزینه‌های زندگی افزایش پیدا می‌کند و از سوی دیگر، فرصت‌های اشتغال و کسب درآمد کاهش می‌یابد. در دوره‌های رکودی، نرخ بیکاری افزایش پیدا می‌کند و اگر اقتصاد با شرایط جنگی و نااطمینانی‌های شدید نیز مواجه باشد، این فشارها تشدید می‌شود.

خانوارهایی که در بخش تولید، تجارت یا خدمات فعالیت می‌کنند نیز از این وضعیت آسیب می‌بینند. تولیدکنندگان با افزایش هزینه مواد اولیه و سایر هزینه‌های تولید مواجه می‌شوند، درحالی‌که کاهش قدرت خرید مردم، تقاضا برای محصولات آنها را محدود می‌کند. بنابراین درآمد آنها کاهش پیدا می‌کند و هزینه‌هایشان افزایش می‌یابد.

حتی خانوارهایی که از کمک‌های حمایتی و یارانه‌های دولتی استفاده می‌کنند، از آثار تورم مصون نمی‌مانند. در واقع، در شرایط رکود تورمی تقریبا همه گروه‌های اقتصادی به شکلی تحت فشار قرار می‌گیرند، اما شدت این فشار برای خانوارهای کم‌درآمد بیشتر است. نتیجه چنین وضعیتی، گرفتارشدن خانواده‌ها در تله فقر مزمن است. خانواری که ابتدا برای مدیریت هزینه‌های خود از برخی کالاهای غیرضروری صرف‌نظر می‌کند، به‌تدریج ناچار می‌شود مصرف کالاهای ضروری را نیز کاهش دهد. این روند ممکن است تا جایی ادامه پیدا کند که خانواده حتی توان تأمین نیازهای اولیه تغذیه‌ای خود را نداشته باشد. وقتی دسترسی به پروتئین، ویتامین‌ها و سایر مواد مغذی محدود می‌شود، زمینه بروز بیماری‌ها و مشکلات سلامت افزایش پیدا می‌کند. بیماری نیز هزینه‌های تازه‌ای به خانوار تحمیل می‌کند و فشار اقتصادی را تشدید می‌کند. در ادامه، آسیب‌های اجتماعی افزایش می‌یابد و ساختار خانواده و روابط اجتماعی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. بنابراین تورم مزمن مانند یک بیماری فراگیر عمل می‌کند که آثار آن به بخش‌های مختلف جامعه سرایت می‌کند. استمرار این وضعیت، فقر را از یک مشکل مقطعی به محرومیتی پایدار تبدیل می‌کند و زمینه انتقال آن به نسل‌های بعد را فراهم می‌سازد.

کودکانی که قربانی تورم می‌شوند

کاهش توان مالی خانواده‌ها برای تأمین آموزش و تغذیه مناسب چه تأثیری بر آینده کودکان و فرصت‌های اقتصادی آنها دارد؟

زیرساخت نرم و اساسی توسعه هر جامعه، انسان است. اگر انسان‌ها از آموزش مناسب و خدمات سلامت باکیفیت برخوردار نباشند، طبیعی است که در آینده نمی‌توانند نقش مؤثر و مطلوب خود را در اقتصاد و جامعه ایفا کنند.

حتی اگر از منظر صرفا اقتصادی و با نگاه به انسان به‌عنوان عامل تولید به موضوع نگاه کنیم، باز هم اهمیت آموزش و سلامت کاملا روشن است. نیروی انسانی زمانی می‌تواند بهره‌ور باشد که از آموزش کیفی، مهارت‌های لازم و شرایط مناسب جسمی و روانی برخوردار شده باشد. به همین دلیل سرمایه‌گذاری در آموزش، به‌ویژه در مقاطع پیش‌دبستانی، دبستان و دوره‌های بعدی تحصیل، اهمیت بنیادین دارد. دسترسی به خدمات پایه سلامت نیز باید در کنار آموزش مورد توجه قرار گیرد. متأسفانه یکی از مشکلات سیاست‌گذاری اقتصادی این است که وقتی دولت‌ها با کسری بودجه و محدودیت منابع مواجه می‌شوند، آموزش‌وپرورش و بهداشت و درمان از حوزه‌هایی هستند که توجه لازم به آنها کاهش پیدا می‌کند. در همین شرایط، خانوارها نیز به دلیل کاهش قدرت خرید، توان مالی کافی برای جبران این کمبودها را ندارند. خانواده‌ای که درآمدش پاسخ‌گوی هزینه‌های ضروری زندگی نیست، ناچار می‌شود در هزینه‌های آموزشی، درمانی و تغذیه‌ای خود تجدیدنظر کند. وقتی نیازهای تغذیه‌ای کودکان تأمین نشود، آنها ممکن است با سوءتغذیه، بیماری‌های مختلف، اختلال در رشد جسمی و کوتاه‌قدی مواجه شوند. این آسیب‌ها به‌ویژه در سال‌های حساس رشد، یعنی زمانی که شخصیت و ساختار جسمی و ذهنی کودک در حال شکل‌گیری است، اهمیت بیشتری پیدا می‌کنند. از سوی دیگر، کاهش کیفیت آموزش نیز فرصت‌های اقتصادی آینده کودکان را محدود می‌کند. کودکی که از آموزش مناسب برخوردار نشده، ممکن است در بزرگسالی توانایی کمتری برای حضور مؤثر در بازار کار و دستیابی به فرصت‌های شغلی داشته باشد. بنابراین مسئله صرفا این نیست که یک خانواده امروز توان خرید مواد غذایی مناسب یا پرداخت هزینه‌های آموزشی فرزندش را ندارد؛ مسئله این است که محرومیت امروز می‌تواند ظرفیت اقتصادی و اجتماعی آن کودک را در آینده کاهش دهد. وقتی چنین وضعیتی در مقیاس گسترده اتفاق می‌افتد، جامعه به‌تدریج بخشی از سرمایه انسانی خود را از دست می‌دهد. نسلی که باید آینده کشور را بسازد، با محدودیت‌هایی وارد زندگی اقتصادی می‌شود که ریشه در شرایط دوران کودکی او دارد. این همان زنجیره‌ای است که می‌تواند فقر را از نسلی به نسل دیگر منتقل کند.

رکود تورمی و فرسایش سرمایه انسانی

تداوم این شرایط چه پیامدهایی برای سرمایه انسانی، بهره‌وری نیروی کار و رشد اقتصادی ایران در دهه‌های آینده خواهد داشت؟

باید توجه داشته باشیم که اقتصاد ایران هم‌زمان با دو مسئله اساسی مواجه است؛ تورم فزاینده و رکود اقتصادی. براساس پیش‌بینی‌هایی که مطرح شده، نرخ رشد اقتصادی سال جاری ممکن است به حدود منفی شش تا منفی هفت درصد برسد. معنای چنین وضعیتی این است که کیک اقتصاد کوچک‌تر می‌شود. وقتی حجم فعالیت‌های اقتصادی کاهش پیدا می‌کند، ظرفیت ایجاد درآمد و ارزش افزوده نیز محدود می‌شود و خانوارها فرصت کمتری برای بهبود وضعیت اقتصادی خود خواهند داشت. از طرف دیگر، تورم نیز به توزیع نامتعادل درآمد دامن می‌زند. در چنین شرایطی، معمولا گروه‌های کم‌درآمد آسیب بیشتری می‌بینند و شکاف میان طبقات اقتصادی افزایش پیدا می‌کند. به تعبیر ساده‌تر، فقرا فقیرتر و ثروتمندان ثروتمندتر می‌شوند. بنابراین رکود اقتصادی و تورم، هم‌زمان فشار مضاعفی بر خانوارها وارد می‌کنند. نتیجه این وضعیت، تشدید فقر و محرومیت و کاهش توان خانواده‌ها برای سرمایه‌گذاری در آموزش و سلامت فرزندان است. وقتی این وضعیت در طول زمان استمرار پیدا کند، کیفیت سرمایه انسانی کشور نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد. اقتصادی که نیروی انسانی آن از آموزش و سلامت کافی برخوردار نباشد، در دستیابی به بهره‌وری بالاتر و رشد اقتصادی پایدار نیز با مشکلات بیشتری مواجه خواهد شد.

مهار تورم، پایان محرومیت نیست

اگر تورم مهار شود، آسیب‌های واردشده به آموزش و تغذیه کودکان تا چه اندازه و در چه بازه زمانی قابل جبران است؟

مهار تورم قطعاً می‌تواند بستر مناسبی برای کنترل آسیب‌های ایجادشده و حرکت به سمت شرایط مطلوب‌تر فراهم کند. اما باید توجه داشت که کنترل تورم به‌تنهایی به معنای جبران خودکار تمام خسارت‌هایی نیست که طی سال‌های گذشته به خانوارها و به‌ویژه کودکان وارد شده است. برای جبران این آسیب‌ها، دولت باید برنامه‌ای روشن، شفاف و هدفمند داشته باشد. مهم‌تر از آن، لازم است در نظام برنامه‌ریزی، تخصیص منابع و بودجه‌ریزی، اولویت‌های خود را تغییر دهد. آموزش‌وپرورش و نظام سلامت باید در صدر اولویت‌های دولت قرار گیرند. در حوزه سلامت، تدوین برنامه‌های گسترده حمایتی و درمانی ضروری است تا بتوان بخشی از فشارهایی را که در دوران تورمی بر خانوارها وارد شده، کاهش داد. در حوزه آموزش نیز به یک بازنگری اساسی نیاز داریم. نظام آموزشی باید از وضعیت موجود به سمت یک نظام توسعه‌محور حرکت کند؛ نظامی که بتواند ظرفیت‌های انسانی را پرورش دهد و زمینه مشارکت مؤثر افراد در اقتصاد و جامعه را فراهم کند. مسئله آموزش‌وپرورش در ایران فقط کمبود منابع مالی نیست. این حوزه علاوه بر محدودیت بودجه و فشارهای ناشی از تورم، با مشکل جدی‌تری نیز مواجه است و آن، اولویت‌نداشتن در نظام سیاست‌گذاری است. بنابراین حتی اگر تورم مهار شود، اما نگاه دولت به آموزش و سلامت تغییر نکند، بخش مهمی از مشکلات همچنان باقی خواهد ماند. برای دستیابی به نتایج پایدار، باید اصلاحات ساختاری در هر دو حوزه انجام شود و منابع کافی در اختیار آنها قرار گیرد. درباره مدت‌زمان جبران آسیب‌ها نیز باید توجه داشت که تحقق این هدف به برنامه‌ریزی و اصلاحات اساسی وابسته است. آنچه اهمیت دارد، آغاز یک برنامه منسجم و بلندمدت است که بتواند از تداوم محرومیت جلوگیری کند و زمینه بهبود شرایط نسل‌های آینده را فراهم آورد.

گفت‌وگوی کامل را در سایت شرق بخوانید

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان هرمزگان (سهامی خاص)

آگهی برگزاری فراخوان تجدید مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه)
فراخوان شماره : ۲۰۰۵۰۹۲۴۲۱۰۰۰۰۲۰
شناسه : ۲۳۲۵۱۸۳

شرکت گاز استان هرمزگان در نظر دارد فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) تعمیرات اضطراری مامورسرای ناحیه قشم را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به پیمانکار واجد شرایط به شرح ذیل واگذار نماید :
۱. **موضوع مناقصه :** تعمیرات اضطراری مامورسرای قشم شرکت گاز استان هرمزگان
۲. **مدت قرارداد :** ۳۶۵ روز تقویمی
۳. **اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکتهای الف :** بندرعباس- بلوار گاز- شهرک فجر – شرکت گاز استان هرمزگان - دفتر امور قراردادها – تلفن : ۵۵-۰۷۶۳۱۹۴۷۱۵۱
۴. **مهلت زمانی دریافت اسناد فراخوان :** پس از تاریخ انتشار نوبت دوم آگهی
۵. **مهلت زمانی ارسال پاسخ فراخوان :** حداقل ۱۴ روز پس از اتمام مهلت دریافت اسناد فراخوان
۶. **برآورد دستگاه مناقصه گزار :** ۶۹,۲۸۱,۷۸۴,۷۶۰ ریال
۷. به این مناقصه ۲۰٪ پیش پرداخت تعلق میگیرد.
۸. به منظور ارزیابی مالی پیشنهادات از دستورالعمل تعیین دامنه قیمتهای متناسب پیشنهادی وزارت نفت استفاده میگردد.
۹. حداقل رتبه قابل قبول جهت شرکت در مناقصه : رتبه پنج ابنیه و ساختمان از سازمان برنامه و بودجه.
ضمناً کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند.

روابط عمومی شرکت گاز استان هرمزگان

شهرداری بندرعباس

مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید و نصب و تعویض بخشی از چراغ های راهنمایی و رانندگی در سطح شهر بندرعباس
شناسه : ۲۳۲۶۱۸۲
نوبت اول

شهرداری بندرعباس(سازمان مدیریت و مهندسی شبکه حمل و نقل شهرداری) در نظر دارد فراخوان عمومی یک مرحله ای مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید و نصب و تعویض بخشی از چراغ های راهنمایی و رانندگی در سطح شهر بندرعباس به شماره ۲۰۰۵۰۰۴۹۱۶۰۰۰۰۶۸ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
مواعد زمانی:
- **تاریخ انتشار فراخوان:** ۱۴۰۵/۰۸/۲۶ ساعت ۱۲:۰۰
- **مهلت دریافت اسناد فراخوان:** ۱۴۰۵/۰۹/۰۴ ساعت :۱۲:۰۰
- **مهلت ارسال پیشنهادات:** ۱۴۰۵/۰۹/۰۴ ساعت : ۱۲:۰۰ الی ۱۴۰۵/۰۹/۱۷ ساعت ۱۲:۰۰
- **زمان بازگشایی پاکت ها:** ۱۴۰۵/۰۹/۱۸ ساعت ۸:۰۰

این آگهی برابر آئین نامه معاملات جدید شهرداری تهران تسری به مراکز استانها صرفاً یک نوبت منتشر می گردد.
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه : گلشهر جنوبی میدان شهدای ۱۲ تیر،ساختمان اداری پایانه مسافربری خلیج فارس ، سازمان مدیریت و مهندسی شبکه حمل و نقل شماره: ۰۹۱۷۱۶۸۷۴۱۵

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری بندرعباس

PGSOC
Persian Gulf Star Oil Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس(سهامی عام)

مناقصه عمومی دو مرحله‌ای خرید CUTTING TOOLS
شماره مناقصه : PGSOC-LECS- CUTTING TOOLS -TE-03032

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی عام) در نظر دارد خرید CUTTING TOOLS شامل انواع الماسه تراشکاری و تیغه فرز مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای به متقاضی واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۸ نامه اعلام آمادگی خود را (مطابق دستورالعمل مکاتبات مندرج در وبگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس سربرگ مناقصات به آدرس **WWW.PGSOC.IR**) به همراه فیش خرید اسناد را از طریق پست الکترونیکی Legal@pgsoc.ir ارسال کنند.
هزینه خرید اسناد: ۵،۰۰۰،۰۰۰ (پنج میلیون) ریال واریزی به حساب شماره ۰۲۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴۸ بانک تجارت با شماره شبا IR۵۱۰۱۸۰۰۰۰۰۰۰۰۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴ به نام شرکت نفت ستاره خلیج فارس (متقاضیان به منظور دریافت شناسه اختصاصی پرداخت می‌بایست با بخش خزانه امور مالی به شماره ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۳۳ ، ۰۷۶-۳۱۳۱۳۳۸۹ ، ۰۷۶-۳۱۳۱۳۰۶۳ ، ۰۷۶-۳۱۳۱۳۴۹۶ ، ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۶۰ و ۰۷۶-۳۱۳۱۳۳۵۷ تماس حاصل فرمایند.)
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۶،۶۸۰،۰۰۰،۰۰۰ (شش میلیارد و ششصد و هشتاد میلیون) ریال. (در مرحله دوم دریافت‌می‌گردد.)
میزان پیش پرداخت: ۵۰ (پنجاه) درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت نامه بانکی معتبر.
مدت قرارداد: ۱۰ (ده) ماه شمسی.
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (پیشنهاد فنی «پاکت ب» و ارزیابی کیفی «پاکت د») : تا ساعت ۱۲ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۱۰/۰۸
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا : بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.
تلفن: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۰۲۷، دورنگار: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۱۳۱، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir

روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس